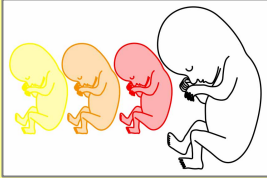
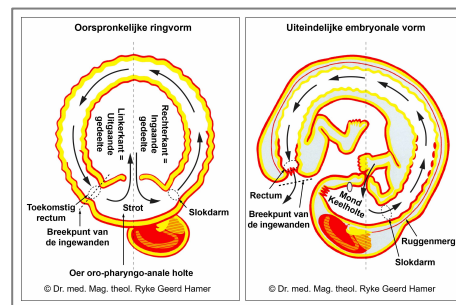

EMBRYOLOGIE

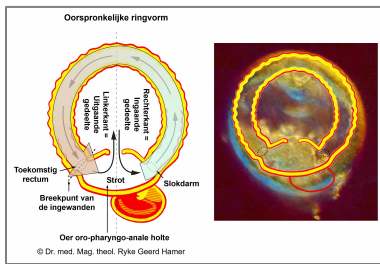
“De wetenschap van de embryologie en onze kennis van de evolutie van de mens vormen de basis van de geneeskunde. Het zijn de twee basale uitgangspunten die ons het inzicht geven in de oorsprong van kanker en van alle zogenaamde ziektes” (Dr. med. Ryke Geerd Hamer).

ONTWIKKELING VAN DE RINGVORM TOT DE UITEINDELIJKE EMBRYONALE VORM

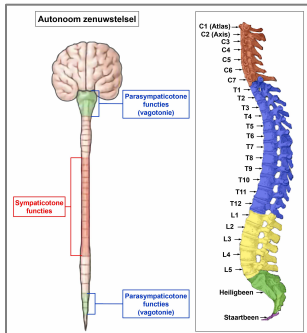
Het menselijke leven begint “eencellig”, terwijl het alle informatie en instructie “in zich heeft” voor groei en ontwikkeling. Te beginnen met de eerste celdeling groeit het embryo uit tot een cluster van cellen, een **blastocyste** genaamd. Twee weken na de conceptie bestaat de blastocyste reeds uit de **drie verschillende kiembladen**, een innerlijk **endoderm** en een uiterlijk **ectoderm**, met daartussen het **mesoderm**. Gedurende de zwangerschap ontwikkelen alle organen en weefsels zich vanuit de kiembladen van het lichaam. Tijdens dit proces doorloopt de foetus alle evolutionaire stadia, van een eencellig organisme tot een compleet menselijk lichaam. Vanuit deze drie kiembladen ontwikkelen zich dezelfde weefseltypes in alle organismen, inclusief dieren en planten.

OPMERKING: De theorie dat de ontwikkeling van de foetus (ontogenie) de evolutionaire geschiedenis van onze verre voorouders (fylogenie) omvat, werd in het begin van de jaren 1800 geformuleerd door de Duitse bioloog Ernst Haeckel. Sinds het begin van de twintigste eeuw ligt de “biogenetische wet” van Haeckel echter onder vuur. Het wetenschappelijke werk van Dr. Hamer biedt een nieuwe en uitgebreidere zienswijze op de theorie van Haeckel, door aan te tonen dat de evolutionaire ontwikkeling van het menselijk organisme, inclusief de hersenen, biologische conflictthema’s vertegenwoordigt die zich op enig moment tijdens de evolutie voordeden. Dit bewijst dat de bewering van Haeckel fundamenteel waar is.

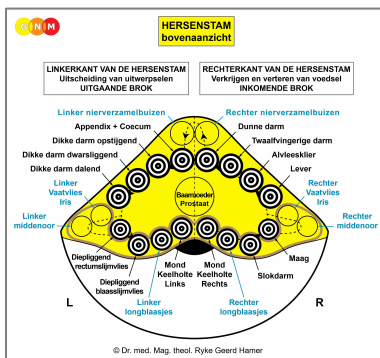
Vanuit de wetenschap van de biologie weten we dat de eerste levensvormen **ringvormige organismen** waren, die uitsluitend uit **ingewanden** bestonden. Tijdens dat stadium van de evolutie deelden zowel de opname van voedsel als de uitscheiding één opening, de zogenaamde **STROT** (oer oro-pharyngo-anale holte). Het ingaande gedeelte van de strot verzorgde de opname en vertering van voedsel, het uitgaande gedeelte verzorgde de uitscheiding van feces (zie diagram)

Op afbeelding aan de rechterzijde zien we een vijf dagen oude menselijke embryo. De ringvorm is nog goed zichtbaar.

De ligging van de zenuwen van het autonome zenuwstelsel van voor de geboorte wijst ook nog op de originele **ringvorm**. Terwijl de zenuwen ten behoeve van het sympathische zenuwstelsel zijn aangelegd in het midden van de **ruggenwervels** zijn de parasympathische (vagus) zenuwen gelegen aan de buitenkanten van de wervelkolom, namelijk aan de basis van de hersenen en in de lende, dicht bij de keelholte en het rectum. Dit wijst er sterk op dat deze parasympathische gedeeltes ooit tegen elkaar hebben gelegen.

We moeten de ontwikkeling van het ruggenmerg en de wervelkolom (van de cervicale (C), thoracale (T) en lumbale wervelkolom (L) naar het heiligbeen) als een proces bekijken, namelijk aanvankelijk als in een ronde configuratie, gelijk aan de ringvorm van de darm. We kunnen pas spreken van een bovenste en onderste deel van de wervelkolom nadat deze ringvorm open brak. Het **sympathische zenuwstelsel** loopt in twee zogenaamde grensstrengen of celkolommen (truncus sympathicus), zowel links als rechts van de wervelkolom van boven naar beneden. Ze zorgen ervoor dat impulsen vanuit het ruggenmerg via deze grensstrengen naar de organen worden geleid, zowel hoog in het cervicale gebied als onderin het heiligbeen gebied.

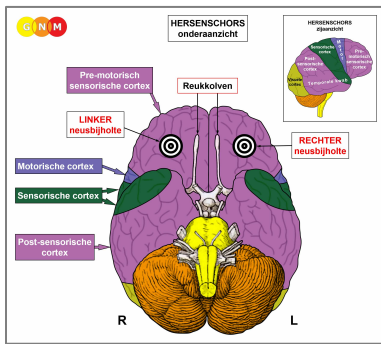

In de **HERSENSTAM**, het oudste deel van de hersenen, zijn de controlecentra van de organen van het darmkanaal ook gerangschikt in een **ringvorm**, beginnend vanaf de rechter hemisfeer met de hersenrelais van de mond en keelholte (inclusief schildklier en bijschildklieren), slokdarm, maag, leverparenchym, alvleesklier, twaalfvingerige darm, dunne darm, steeds tegen de klok in, met de hersenrelais van het blindedarm, dikke darm, rectum en de blaas aan de linkerkant van de hersenstam. De overgang van de rechter naar de linker helft van de hersenstam komt op orgaaniveau overeen met de ileo-cecale klep, die zich tussen de dunne darm en de blindedarm bevindt, in het eerste deel van de dikke darm.

De longblaasjes, het middenoor en de buizen van Eustachius, traanklieren, vaatvlies, iris en stralvormig lichaam van de ogen, nierverzamelbuizen, bijniermerg, prostaat, baarmoeder en eileiders, klieren van Bartholin, smegma-producerende klieren en de hypofyse, de pijnappelklier en de plexus choroïdeus zijn afkomstig van het darmslijmvlies. Ze worden daarom aangestuurd vanuit de hersenstam.

Net zoals de darmcellen de “voedselbrok” absorberen (absorptie kwaliteit) en verteren (secretoire kwaliteit), absorberen de longblaasjes de “luchtbrok”, het middenoor en de buizen van Eustachius “de hoorbrok”, de traanklieren en het druifvlies (uvea) de “visuele brok” en verzamelen de nieren de “waterbrok”.

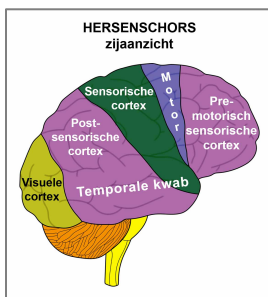

Het **startpunt van de ectodermale celmigratie** was het plaveiselepitheel dat het botvlies van de **neusbijholten** bedekt. De gevoelige zenuwen van het epitheliale bijholteslijmvlies zorgden voor een verhoogde reukzin die overleving (geur van gevaar) en voortplanting (geur van een partner) mogelijk maakte.

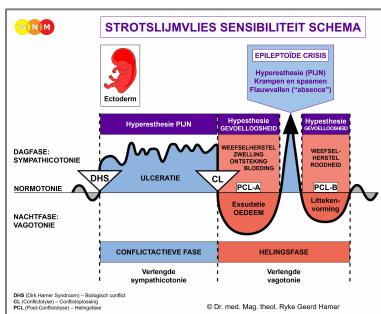
De controlecentra van de neusbijholten bevinden zich aan de basis van de schedel. Ze vormen de kruising tussen de pre-motorisch sensorische cortex en de post-sensorische cortex.

De **celmigratie van het plaveiselepitheel naar het INGAANDE GEDEELTE VAN DE STROT** verklaart waarom ectodermaal weefsel wordt gevonden in de hedendaagse ...

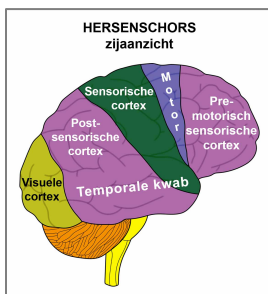
... mond en keelholte, speekselklierbuizen, neusbijholten, tandglazuur, traangangen, schildklierorganen en kieuwbooggangen. Al deze weefsels worden **aangestuurd vanuit de PRE-MOTORISCH SENSORISCHE CORTEX**.

... slokdarm (bovenste tweederde deel), maag (kleine kromming), maagportier, twaalfvingerige darm, galwegen, galblaas, alveesklierorganen, kransslagaderen, kransadern, opstijgende aorta, interne halsslagaderen, binnenste gedeelten van de ondersleutelbeenslagaderen, halsslagader, glans penis en glans clitoris. Al deze weefsels worden **aangestuurd vanuit de POST-SENSORISCHE CORTEX**.

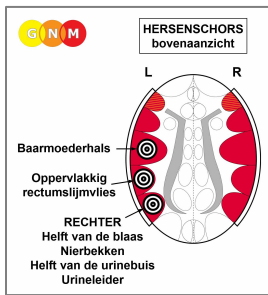

Wat hun gevoeligheid betreft volgen beide orgaangroepen het **STROTSLIJMVLIES SENSIBILITEIT SCHEMA** (zo genoemd vanwege de verbinding met de strot), met **hyperesthesie in de conflictactieve fase** en de **Epileptische Crisis** en **hypesthesie in de helingsfase**.

De **celmigratie van het plaveiselepitheel naar het UITGAANDE GEDEELTE VAN DE STROT** verklaart waarom ectodermaal weefsel wordt gevonden in de hedendaagse ...

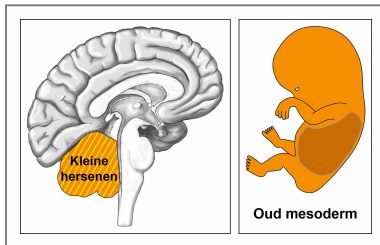

... nierbekken, urineleiders, blaas, urinebuis, rectum, perianale gangen en baarmoederhals. Al deze weefsels worden **aangestuurd vanuit de POST-SENSORISCHE CORTEX**.

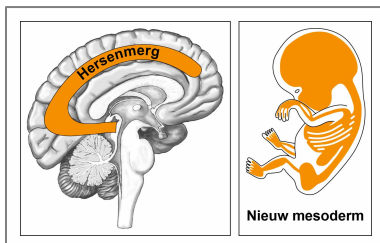
OPMERKING: Nadat de strot was opengebroken moesten de sensorische zenuwen en de motorische innervatie van het gehele urino-rectale systeem opnieuw worden bedraad via het ruggenmerg (dit is de reden waarom deze organen verlamd raken bij een dwarslesie). Ze werden verbonden met het patroon van het **BUITENSTE HUD SENSIBILITEIT SCHEMA**. In de hersenen zijn de organen ordelijk naast elkaar gepositioneerd aan de linkerkant van de hersenschors.

Het **MESODERM**, dat zich ontwikkelde nadat het leven zich verplaatste naar het land, is verdeeld in een oudere en jongere groep.

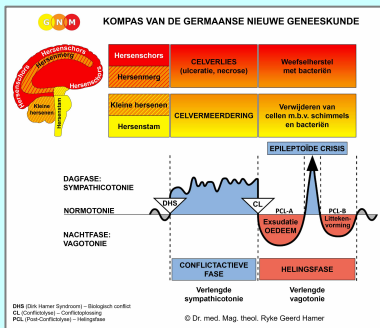
Het **OUD MESODERM** ontwikkelt de lederhuid (incl. talgklieren en zweetklieren), longvlies, buikvlies, groot omentum, hartzakje, borstklieren, tunica vaginalis testis en de ooglidklieren. Alle organen en weefsels die afkomstig zijn van het oud mesoderm worden **aangestuurd vanuit de KLEINE HERSENEN**, die zich naast de hersenstam heeft gevormd.

In het geval van een biologisch conflict genereert het gerelateerde orgaan met **celvermeerdering** tijdens de conflictactieve fase. Tijdens de helingsfase worden de extra cellen weer verwijderd met behulp van schimmels en bacteriën.

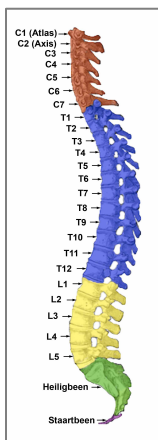
Het **NIEUW MESODERM** ontwikkelt de botten (inclusief beenmerg en bloedcellen), tandbeen, parodontium, dwarsgestreepte spieren, kraakbeen, pezen, ligamenten, vetweefsel, bindweefsel (incl. gliacellen en myeline), endocardium, hartspier en hartkleppen, bloedvaten (incl. neerdalende aorta, externe halsslagader, buitenste gedeelten van de ondersleutelbeenslagaderen, buikaorta, hersenslagaderen), hersenvliezen, lymfevaten met lymfeklieren, milt, eierstokken, testikels, corpus cavernosum (penis), nierparenchym, bijnierschors en delen van het glasachtig lichaam. Alle organen en weefsels die afkomstig zijn van het nieuw mesoderm worden **aangestuurd vanuit HET HERSENMERG**, die zich onder de hersenschors heeft gevormd.

In het geval van een biologisch conflict genereert het gerelateerde orgaan tijdens het conflictactieve fase **celverlies**. Tijdens de helingsfase wordt het celverlies hersteld met behulp van bacteriën.

Het vermogen van de oorspronkelijke cel om zich door mitose te delen, waardoor diploïde cellen ontstaan die twee sets chromosomen bevatten, werd de blauwdruk voor de door de oude hersenen (hersensham en de kleine hersenen) bestuurd organen, die celvermeerdering genereren tijdens de conflictactieve fase. De zogenaamde reductiedeling (meiose), waarbij het aantal chromosomen wordt teruggebracht van diploïde tot haploïde, werd het plan voor door de hersenen (hersensham en hersenschors) aangestuurde organen die celverlies genereren tijdens de conflictactiviteit. Deze Biologische Speciaalprogramma's zijn ingegraveerd in de genetische code van elke cel in het menselijk organisme.

OPMERKING: Oorspronkelijk bestonden biologische overlevingsprogramma's alleen in de "orgaanhersenen". Door de groeiende complexiteit van de levensvormen ontwikkelden zich echter de "hoofdhersenen" van waaruit elk Biologisch Speciaalprogramma wordt aangestuurd. De overdracht van de "orgaanhersenen" naar de "hoofdhersenen" verklaart waarom, in overeenstemming met evolutionair redeneren, de besturingscentra in de hersenen in dezelfde volgorde zijn gerangschikt als de organen in het lichaam.

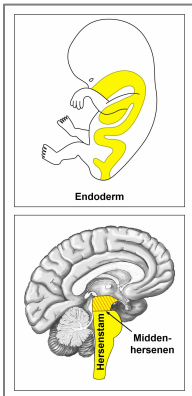
OPMERKING: De botten van het skelet worden geïnnerveerd door de ruggenmergzenuwen. De innervatie van de botten wordt voorzien vanuit de tweede tot vierde cervicale zenuwen (C2-C4). De lederhuid wordt "gevoed" door de tweede tot vijfde cervicale zenuwen (C2-C5), bijna parallel aan de botinnervatie. De opperhuid wordt gevoed door de vijfde tot de zevende cervicale zenuwen (C5-C7). De reden voor de verschillende innervatie van de botten en de opperhuid is dat de botten, afkomstig van het nieuw mesoderm, zich veel eerder ontwikkelden dan de buitenste ectodermale laag van de huid.

In het begin was het botvlies, dat de botten van het skelet omhult, bedekt met plaveiselepitheel. Nadat de spieren, ligamenten, pezen en de twee huidlagen (lederhuid en opperhuid) nieuwe steun aan de botten hadden gegeven, degenereerde de plaveiselcelepitheellaag (in de foetale ontwikkeling vindt dit proces plaats gedurende de eerste twee weken van de zwangerschap). Wat overbleef was een gevoelig netwerk van periostale botvlieszenuwen (aangestuurd vanuit de [post-sensorische cortex](#)).

OPMERKING: Het vorige, oude plaveiselepitheel (vergelijk met jong plaveiselepitheel van de epidermis) bekleedt nog steeds de huidige neusbijholtes, parodontium, glans clitoris en glans penis. Het botvlies van de glans penis is een overblijfsel van het botvlies dat het vroegere penisbot bedekte.

DE ONTWIKKELING VAN HET SPIERWEEFSEL

GLADDE SPIEREN: De gladde spieren van het menselijk lichaam zijn afkomstig van de darmspieren van het oer oro-pharyngo-anaale kanaal.

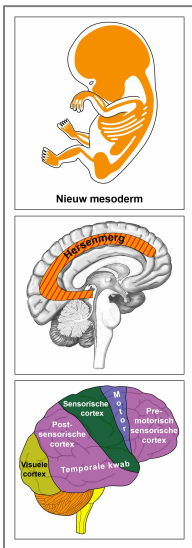
De **gladde spieren** van de darmen, de sigmoïd darm en rectum (bovenste deel), interne rectale sluitspier, nierbekken, urineleiders, blaas, urinebuizen, interne blaassluitspier, slokdarm, bronchiën, luchtpijp, strottenhoofd, baarmoeder, hartspier (atria), bloedvaten (incl. kransslagaderen, kransaderen, aorta, halsslagaderen en ondersleutelbeenslagaderen), lymfevaten, pupilspieren en ciliaire spieren zijn afkomstig van het **ENDODERM**.

De gladde spieren zijn onvrijwillige, niet-gestreepte spieren. Hun vermogen om samen te trekken veroorzaakt het verplaatsen van de voedselbrok (darmspieren), de bloedbrok (boezems, bloedvaten), de luchtbrok (strottenhoofdspieren, bronchiale spieren), de urinebrok (nierbekken, urineleiders, blaas, urinebuizen, interne blaassluitspier), de sperma-brok (prostaatgangen) en de lichtbrok (pupilspieren), door de specifieke organen met hun peristaltische beweging.

De gladde spieren worden aangestuurd vanuit de **MIDDENHERSENEN**, gelegen aan de bovenkant van de hersenstam. **OPMERKING:** De mannelijke en vrouwelijke kiemcellen worden ook aangestuurd vanuit de middenhersenen.

In het geval van een biologisch conflict genereren de gerelateerde spieren celvermeerdering tijdens de conflictactieve fase, met een toename van spiermassa en verhoogde lokale spierspanning (hypertonie) tot gevolg. In de helingsfase ontspannen de spieren. De Epileptoïde Crisis presenteert zich als spierspasmen. In de baarmoeder blijven de extra spiercellen aanwezig nadat de genezing voltooid is.

DWARGESTREEPTE SPIEREN: De dwarsgestreepte spieren ontwikkelden zich in een tijd waarin efficiëntere spierfuncties nodig waren.

De **dwarsgestreepte spieren** van de skeletspieren, hartspier (ventrikels), kransslagaderen, kransaderen, aorta, halsslagaderen en ondersleutelbeenslagaderen, bloedvaten, tong, kaak, oor, bronchiën, strottenhoofd, middenrif, slokdarm, maag (kleine kromming), maagportier, duodenum, galwegen, galblaas, baarmoederhals, baarmoederhals-sluitspier, vagina, rectum, externe rectale sluitspier, nierbekken, urineleiders, urinebuizen, blaas, externe blaassluitspier, ooglidspieren, ciliaire spieren en extra-oculaire spieren vinden hun oorsprong in het **NIEUW MESODERM**.

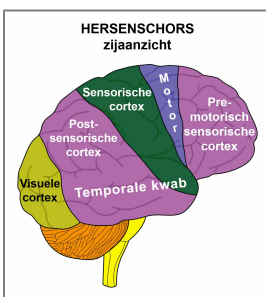
De trofische functie (m.b.t. de voeding) van de dwarsgestreepte spieren wordt aangestuurd vanuit het **HERSENMERG**.

Het vermogen om de spieren te bewegen wordt aangestuurd vanuit de **MOTORISCHE CORTEX**.

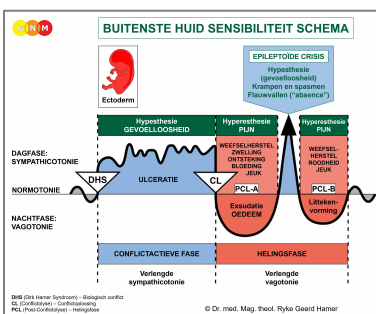
In het geval van een biologisch conflict genereren de gerelateerde spieren tijdens de conflictactieve fase celverlies en spierverslaving. Tijdens de helingsfase worden de spieren gereconstrueerd. De Epileptoïde Crisis manifesteert zich als spierkrampen, ritmische convulsies, spasmen of spiertrekkingen. **OPMERKING:** Vanuit evolutionair oogpunt werden de tonisch-clonische contracties tijdens de bevalling de blauwdruk voor de Epileptoïde Crisis van de dwarsgestreepte spieren.

OPMERKING: De dwarsgestreepte spieren, de eilandcellen van de alvelesklier (eilandcellen van Langerhans), het binnenoor (cochlea en vestibulair orgaan), het netvlies en het glasachtig lichaam van de ogen en de reukzenuwen behoren tot de groep organen die reageren op het gerelateerde conflict met functioneel verlies of hyperfunctioneren (periostale zenuwen en thalamus).

Ten slotte ontwikkelde het **ECTODERM** de **OPPERHUID** die de gehele lederhuid bedekt. Vanaf de buitenste huid migreerde ectodermaal **plaveiselcelepitheel** via de tepels naar binnen in de melkgangen, in de gehoorgang, de neusholten en de luchtwegen. Het bedekt ook het buitenste deel van de ogen. Dit is de reden waarom plaveiselcelepitheelweefsel wordt gevonden in de hedendaagse ...

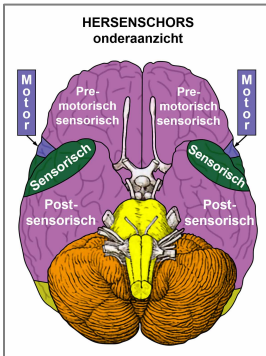
... opperhuid (inclusief de uitwendige geslachtsorganen en de vagina), prostaatgangen, ooglidhuid, oogkliergangen, bindvlies, hoornvlies, lens, melkgangen, uitwendige oor en de gehoorgang, neusslijmvlies, luchtpijp, strottenhoofd, stembanden en bronchiën. Al deze weefsels worden **aangestuurd vanuit de SENSORISCHE CORTEX**.

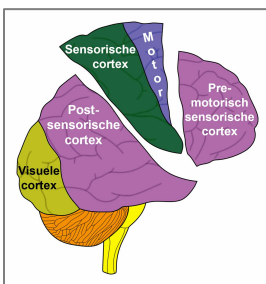
Met betrekking tot hun gevoeligheid volgt deze orgaangroep samen met de organen van het urinaire systeem het **BUITENSTE HUID SENSIBILITEIT SCHEMA** (zo genoemd vanwege de verbinding met de buitenste huid), met **hypesthesie in de conflictactieve fase en de Epileptoïde Crisis en hyperesthesie in de helingsfase**.

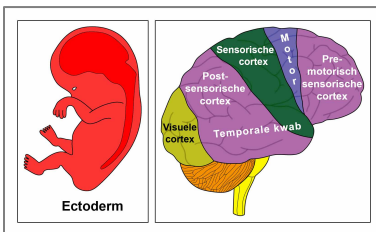
OPMERKING: Het **Buitenste Huid Sensibiliteit Schema** en het **Strot Slijmvlies Sensibiliteit Schema** zijn precies het tegenovergestelde. De twee gevoeligheidspatronen verklaren waarom bijvoorbeeld maagzweren pijn (hyperesthesie) veroorzaken tijdens conflictactiviteit, terwijl zweervorming in het rectum doofheid (hypesthesie) veroorzaakt tijdens de conflictactieve fase.

Dit GNM-diagram, dat een onderaanzicht van de hersenschors laat zien, illustreert dat de **pre-motorisch sensorische cortex** en **post-sensorische cortex** (die alle organen besturen volgens het Strot Slijmvlies Sensibiliteit Schema, het urinaire systeem en de periostale zenuwen) aanzienlijk groter zijn dan de **sensorische cortex** en **motorische cortex**.

De **pre-motorisch sensorische cortex** en **post-sensorische cortex** waren oorspronkelijk één groot gebied dat later werd gescheiden door de **sensorische- en motorische cortex** waarbij alleen op schedelniveau een verbinding bleef bestaan.

Het netvlies en het glasachtig lichaam van de ogen zijn afkomstig van het **ECTODERM**. Ze worden aangestuurd vanuit de **VISUELE CORTEX**, in de occipitale kwab (achterhoofdskwab) van de hersenen. De visuele cortex en de bijbehorende organen ontwikkelden zich vanuit de pre-motorisch sensorische cortex en de motorische cortex.

In het geval van een biologisch conflict genereert het gerelateerde weefsel tijdens conflictactieve fase functioneel verlies. Tijdens de helingsfase wordt de functie hersteld.

Auteur: Caroline Markolin, Ph.D.

Vertaling: Arjen Lievers

Bron: www.learninggnm.com